

[Justitsministeren.]

nogle faa Kroner for den samme Forseelse, saa vil den, der bliver bekendt med Domsresultaterne, uvilkaarligt tro, at den rige har gjort sig skyldig i en langt grovere Lovovertrædelse end den fattige, og derved falder der jo en Skygge paa den velhavende Mand, som er en Uretfærdighed. Derfor er det svært at faa effektueret den rette forholdsmæssige Stilling i Bødens Størrelse, hvis man ikke gaar til Dagsboden. For gennem den bliver det jo saaledes, at der ikke idømmes den fattige 40 Kr. og den rige 4 000 Kr. i Bøde for den samme Lovovertrædelse, men derimod idømmes de hver f. Eks. 25 Dagsbøder, og det vil saa maaske for den ubemidlede sige 25 Gange 4 Kr., altsaa 100 Kr., men for den velhavende maaske 25 Gange 400 Kr. Men alle forstaar, at de for den samme Forseelse er blevet idømt lige mange Dagsbøder, og derfor bør man gaa til det System, hvis man virkelig vil naa til, at en Bødestraf rammer den velhavende forholdsvis lige saa haardt som den fattige. Saa kan man sige — og det siger man jo — ja, men det er svært for Dommeren at sætte sig ind i, hvilke Formuesforhold enhver, som idømmes en Bøde, har. Ja, der er mange Forhold, som det er svært at sætte sig ind i, men som Dommerne dog maa sætte sig ind i. De har ogsaa mange Midler til at sætte sig ind i Sagerne, og det skal de ogsaa have ifølge dansk Ret. Det maa de altsaa alligevel gøre, selv om man ikke indfører Dagsbodssystemet; thi naar man indfører de højere Bøder for de rige end for de fattige, kan man dog ikke undgå det, man kalder Forvandlingsstraf, det vil sige, i en Dom, hvor den domfældte først og fremmest principalt idømmes en Bøde, sættes der subsidiært en Fængselsstraf, saaledes at det hedder, at vedkommende er idømt saa og saa stort et Beløb i Bøder eller i Mangel af Bødens Erlæggelse saa og saa mange Dages Fængsel. Saa kan man ikke regne en Dags Fængsel til at være saa og saa mange Kroner. Thi hvis man gør det og for den samme Forseelse idømmer den rige Mand hundrede Gange saa stor en Bøde, som den fattige fik for den samme Forseelse, vil det sige, at hvis den fattige skulde f. Eks. fem Dage i Fængsel, skulde den rige fem Hundrede Dage. En saadan Omsætning kan man absolut ikke have.

Saa maa Dommeren dog gøre sig klart, hvor meget Fængsel der skal ramme den rige og den fattige, der skal have lige meget; for en Dags Fængsel er for den rige lige saa meget som en Dags Fængsel for den fattige. Dommeren skal alligevel udregne to forskellige Bøder, fordi den rige skal have saa meget større Bøde end den fattige. Han skal altsaa sætte sig ind i begge Formue- og Indkomstforhold. Det bliver nødvendigt, saa snart man vil gaa til forskelligartede Bøder for rig og fattig. Derfor er det rigtigt at gaa til Dagsbodssystemet, hvilket jeg varmt anbefaler. Jeg skal gøre opmærksom paa, at en saa stor juridisk Autoritet som Svenskeren Tyrén ogsaa er stemt derfor og har skrevet meget interessant derom. Jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa en Afhandling i Svensk juridisk Tidende for 1927. Det er dog værd at lægge Mærke til, at man har Dagsbodssystemet i Finland, lige paa Grænsen til Sverige. Nu begynder de sagkyndigste Jurister i Sverige at gøre sig til Talsmand for det samme. Og nu, da vi skriver en ny Straffelov her i Danmark og forhaabentlig faar den i Havn ved en Samvirken fra alle Partiers Side, lad os da gøre et ordentligt Fremskridt paa dette Punkt, lad os gaa op ved Siden af Finland paa et Punkt, hvor vi kan vente, at ogsaa Sverige snart vil være.

Vagn Bro: Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, som den højtærede Minister var inde paa, og som ogsaa det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen var inde paa, vil jeg blot til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, som paa en Maade bebrejdede os Affattelsen af vort Ændringsforslag, sige, at dette har ikke paa noget Punkt været kritiseret fra ærede Modstanderes Side, saa vi har slet ikke været inde paa nogen Realitetsdrøftelse deraf. Hvis jeg maa opfatte det ærede Medlems Udtalelser som et Udtryk for, at han kunde ønske en Realitetsdrøftelse, er jeg villig til at optage en saadan mellem anden og tredje Behandling, for at vi muligvis paa dette Punkt kunde opnaa et Resultat. Nu forstaar jeg ganske vist, at den højtærede Minister principielt meget gerne vil have Dagsbodssystemet indført, hvad jeg altsaa meget beklager, da jeg gerne vilde have, at vi ogsaa paa dette Punkt kunde naa til Enighed i denne Sal.